Lietas arhīva Nr. 1A-0083-20/15
ECLI:LV:RLPT:2020:0324.1A29041419.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020.gada 24.martā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese D.Bērziņa
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu SIA "AUTORIX" pilnvarotā pārstāvja /pers. A/ (turpmāk - sūdzības iesniedzēja) sūdzībā par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka N.Krapša (turpmāk tekstā - iestāde) 2019.gada 11.novembra lēmumuNr.20/3/3-2656.

Aprakstošā daļa

2019.gada 7.oktobrī Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Fotoradaru nodaļā tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokola-lēmums Nr. CN00010692 par to, ka 2019.gada 22.augustā plkst.08:58 Salaspils novadā, autoceļa Rīga - Daugavpils - Krāslava - Baltkrievijas robeža (Patarnssieki) (A6) 23,8.km (virzienā uz Ogri) transportlīdzeklim SCANIA R 420, valsts reģistrācijas numurs MB-8956, fiksēts Autoceļu lietošanas nodevas likuma 2.panta pirmās daļas pārkāpums.

Ar Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Fotoradaru nodaļas 2019.gada 7.oktobra lēmumu SIA "AUTORIX" uzlikts naudassods 500,00 EUR apmērā par Latvijas APK 149.^{40} panta 2.daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

Minēto lēmumu sūdzības iesniedzēja pārsūdzēja augstākā iestādē. Ar iestādes 2019.gada 11.novembra lēmumu Nr.20/3/3-2656 2019.gada 7.oktobra protokola-lēmums Nr. CN00010692 atstāts negrozīts, savukārt iesniedzējas sūdzība noraidīta.

2019.gada 10.decembrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemta sūdzība par iestādes 2019.gada 11.novembra lēmumu Nr.20/3/3-2656.

Sūdzības iesniedzēja lēmumu pārsūdz pilnā apmērā šādu apsvērumu dēļ.

Iesniedzēja norāda, ka pārsūdzētais lēmums ir pieņemts par vienotu sūdzību, kas tika iesniegta sakarā ar diviem administratīvā pārkāpuma protokoliem-lēmumiem.

Iesniedzēja norāda, ka abi divi norādītie administratīvā pārkāpuma protokola-lēmumi Nr. CN00010692 un Nr.CN00010715 tika sastādīti par to, ka ar iesniedzējai piederošu transportlīdzekli SCANIA R 420, valsts reģistrācijas Nr.MB-8956, vienā vietā vienas dienas gaitā divas reizes tika pieļauts identisks administratīvais pārkāpums. Turklāt administratīvā pārkāpuma protokoli-lēmumi tika sagatavoti termiņā 46 dienas pēc pārkāpuma izdarīšanas.

Iesniedzēja norāda, ka ar pārsūdzēto lēmumu tika noraidīti visi iesniedzējas pieteiktie lūgumi par 2019.gada 7.oktobra sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.CN00010692.

Iesniedzēja norāda, ka iestāde ar savu lēmumu noraidīt iesniedzējas sūdzību ir pamatojusi ar to, ka administratīvo pārkāpumu izdarīšanas fakts ir pierādīts un likumdošana neierobežo administratīvo sodu skaitu par vairākas reizes izdarītu identisku administratīvo pārkāpumu, turklāt nepastāv nekāds likumīgais pamats Latvijas APK 21.panta normu piemērošanai un iesniedzējs sūdzības apmierināšanai.

Iesniedzēja uzskata, ka iestādes lēmums Nr. 20/3/3-2656 ir nepamatots un neatbilst esošajai tiesu praksei, proti, gadījumā, ja tiek konstatēti secīgi izdarīti identiski administratīvie pārkāpumi, administratīvā atbildība piemērotās sankcijas apmērā tiek saglabāta par pirmo no izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem, savukārt attiecībā uz pārējiem administratīvajiem pārkāpumiem tiek piemēroti Latvijas APK 21.panta nosacījumi, atceļot visus pēc pirmā administratīvā pārkāpuma protokola-lēmuma sekojošus administratīvā pārkāpuma protokolus-lēmumus, atbrīvojot vainīgo personu no administratīvās atbildības un aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu (Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2018.gada 8.jūnija spriedums lietā Nr.104AA-0160-18/9). Par minēto tiesas nolēmumu iesniedzēja ir informējusi iestādi, savukārt tā norādīto faktu, praktiski ir ignorējusi un savos lēmumos norādījusi uz Latvijas APK 21.panta otro daļu. Šāds iestādes arguments ir pamatots tikai daļēji, jo ar pieminēto Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas nolēmumu tika izspriesta administratīvā pārkāpuma lieta, kurā pie atbildības saucamā persona ne tikai nav ievērojusi Jūrmalas pilsētas domes saistošos noteikumus, bet, vadot transportlīdzekli, nav ievērojusi 301.ceļa zīmes prasības, līdz ar ko secināms, ka, tostarp, tika pieļauts pārkāpums arī ceļu satiksmē. Tāpēc, iesniedzējas ieskatā, minētā tiesu prakse var tikt attiecināta arī uz iesniedzējas sūdzību.

Ar trīs transportlīdzekļiem vienā vietā no 17. līdz 19.jūnijam un no 2.jūlija līdz 16.augustam pirms bija sastādīti administratīvā pārkāpuma protokola-lēmumi Nr.CN00010692 divdesmit sešas reizi secīgi tika izdarīts viens un tas pats administratīvais pārkāpums, par ko Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja fotoradaru nodaļa secīgi ir sastādījusi divdesmit sešus pilnīgi identiskus administratīvā pārkāpuma protokola-lēmumus, kas atšķiras tikai ar pārkāpuma laiku, un piemērojusi divdesmit sesto administratīvo sodu 500 EUR katrs vai 13000 EUR kopā.

Iesniedzēja norāda, ka, kaut arī formāli iestādei ir tiesības uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību sešu mēnešu laikā no administratīvā pārkāpuma izdarīšanas dienas, tomēr secināms, ka piemērojot administratīvo sodu 44 līdz 58 dienas pēc administratīvā pārkāpuma izdarīšanas, nav tikusi nodrošināta administratīvā soda mērķa sasniegšana neskatoties uz piemēroto administratīvo sodu par 2019.gada jūlijā un augustā izdarītiem divdesmit sešiem pārkāpumiem, analoģisks pārkāpums atkārtoti tika izdarīts 22.augustā. Šāda situācija ir izveidojusies dēļ tā, ka konstatētie administratīvie pārkāpumi tika izdarīti, nevis apzināti, bet aiz neuzmanības, savukārt administratīvie sodi par pārkāpumiem netika piemēroti nekavējoties pēc pārkāpuma konstatēšanas, lai novērstu jaunu pārkāpumu izdarīšanas iespēju.

Iesniedzēja norāda, ka administratīvā soda mērķis ir novērst analoģiska administratīvā pārkāpuma atkārtošanu, jāsecina, ka neviens no naudas sodiem, kas tika piemērots pēc administratīvā pārkāpuma protokola-lēmuma Nr.CN00010692, šo mērķi nav sasniedzis, jo administratīvais pārkāpums pēc pirmā gadījuma tika vēl vairākas reizes atkārtots.

Administratīvā soda mērķa nesasniegšanu izraisīja soda novēlota piemērošana, un pie šādiem apstākļiem administratīvā naudas soda saglabāšana

neatbilst likumdevēja noteiktajam nolūkam, kas zināmā mērā var pat nozīmēt, ka naudas soda piemērošana nonāk pretrunā ar Latvijas APK prasībām.

Iesniedzēja apzinās savu pienākumu pakļauties normatīvo aktu prasībām un 2019.gada 20.augustā, patstāvīgi konstatējot, ka par tai piederošajiem transportlīdzekļiem nav samaksāta autoceļu lietošanas nodeva, ir veikusi tās samaksu. Minēto samaksu iesniedzēja veikusi labprātīgi, nezinot par pieļautajiem administratīvajiem pārkāpumiem.

Iesniedzēja neapstrīd savu vainu, tai pašā laikā, vērtējot izdarīto administratīvo pārkāpumu subjektīvo pusi, būtu jākonstatē, ka iesniedzējai nav nekāda acīmredzama ieguvuma vairākas reizes pēc kārtas atkārtot vienu un to pašu administratīvo pārkāpumu, katru reizi riskējot tikt administratīvi sodītai ar naudas sodu 500 EUR apmērā, kas ievērojami pārsniedz maksāšanai noteiktās nodevas apmēru.

Iesniedzēja uzskata, ka sakarā ar šo sūdzību ir pamats piemērot Latvijas APK 21.panta noteikumus, jo iesniedzēja secīgi vairākas darba dienas praktiski pēc kārtas ir pieļāvusi identiska rakstura administratīvā pārkāpuma izdarīšanu. Par visiem izdarītajiem pārkāpumiem iestāde ir piemērojusi vienādus naudas sodus, turklāt visi naudas sodi tika piemēroti ievērojami pēc administratīvā pārkāpuma izdarīšanas. Sakarā ar novēlotu administratīvā soda piemērošanu, netika novērsta identiskā administratīvā pārkāpuma atkārtošana. Iesniedzēja savlaicīgi nebūdama sodīta turpināja atkārtot administratīvo pārkāpumu līdz brīdim, kamēr patstāvīgi nav konstatējusi savas rīcības prettiesisko raksturu. Izdarīto administratīvo pārkāpumu subjektīvā puse norāda uz to, ka šādi secīgie administratīvie pārkāpumi nebūtu izdarīti gadījumā, ja iesniedzēja savlaicīgi tiktu sodīta par pirmo no pārkāpumiem. Minēto faktu sakarā nav nekādas nepieciešamības piemērot naudas sodu par katru nākamo no identiskiem secīgi izdarītiem administratīviem pārkāpumiem, jo iesniedzējas audzināšanas mērķa sasniegšanai pietiek ar naudas soda piemērošanu par pirmo no pārkāpumiem. Savukārt attiecībā uz pārējiem pārkāpumiem ir pamats izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot iesniedzēju no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Iesniedzēja norāda, ka atzīst savu vainu pārkāpuma izdarīšanā un pat ir apmaksājusi piemēroto naudas sodu par pārkāpumiem, iesniedzēja vēlas pievērst uzmanību tam, ka pastāv nopietnas šaubas par administratīvā pārkāpuma protokola-lēmuma sastādīšanas tiesiskumu.

Iesniedzēja norāda, ka 2019.gada 7.oktobrī tika sastādīti divi administratīvā pārkāpuma protokoli par to, ka iesniedzējas piederošais transportlīdzeklis SCANIA R 420, valsts reģistrācijas numurs MB-8956, vienas dienas gaitā t.i. 2019.gada 22.augustā plkst. 08:58 un plkst.11:55 ir pārkāpusi Autoceļu lietošanas nodevas likuma 2.panta pirmās daļas pārkāpums, par ko iesniedzēja divas reizes tika sodīta ar 500.00 EUR.

Iesniedzēja norāda, ka nav pamata divas reizes iesniedzēju saukt pie administratīvās atbildības, par to, ka 2019.gada 22.augustā divu stundu laikā komercsabiedrības piederošais transportlīdzeklis divas reizes ir piedalījies satiksmē, nesamaksājot autoceļu lietošanas nodevu, jo abi minētie gadījumi atzīstami par vienu administratīvo pārkāpumu, līdz ar to nosakāms tikai viens sods.

Iesniedzējas izdarītie administratīvie pārkāpumi tika fiksēti ar autoceļu lietošanas nodevas samaksas kontroles sistēmu Tollcher Roadside Nr.GX019884, kas uzstādīta Salaspils novadā, autoceļā A6 Rīga - Daugavpils - Krāslava - Baltkrievijas robeža (Paternieki) 23.8 km (virzienā uz Ogri).

Iesniedzēja norāda, ka minētā sistēma ir atzīstama par stacionāro tehnisko līdzekli (fotoiekārtu), kas tiek uzstādīta, lai fiksētu pārkāpumus ceļu satiksmē, neapturot transportlīdzekli.

Iesniedzēja norāda, ka atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr.200 "Tehnisko līdzekļu (fotoiekārtu vai videoiekārtu) izmantošanas kārtība" 9.punkta prasībām transportlīdzekļu vadītāju informēšanai pirms vietām, kur paredzēts uzstādīt stacionāros tehniskos līdzekļus, saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu prasībām uzstāda attiecīgas ceļa zīmes, kā arī var izmantot Ceļu satiksmes noteikumos paredzētos ceļa apzīmējumus. Uz attiecīgu iesniedzējas pieprasījumu VAS "Latvijas Valsts ceļi" 2019.gada 16.oktobrī ir atbildējusi, ka uz A6 autoceļa Rīga - Daugavpils - Krāslava - Baltkrievijas robeža (Pāternieki) 23.kilometrā virzienā uz Ogri ceļa zīme Nr.853 "Fotoradars" tika uzstādīta 2019.gada 27.septembrī. Tas nozīmē, ka līdz norādītajam brīdim attiecībā uz autoceļu lietošanas nodevas samaksas kontroles sistēmu Tollchecker Roadcide Nr.GX019884, kas uzstādīta Salaspils novadā, autoceļā A6 Rīga - Daugavpils - Krāslava - Baltkrievijas robeža (Paternieki) 23.8 km (virzienā uz Ogri), iepriekš norādītās MK noteikumu prasības nav ievērotas un pirms minētās iekārtas autoceļā nekādas ceļa zīmes transportlīdzekļu vadītāju informēšanai nav uzstādītas. Tas nozīmē, ka autoceļu lietošanas nodevas samaksas kontroles sistēma bija uzstādīta un līdz 2019.gada 27.septembrim darbojās neatbilstoši normatīvo aktu prasībām. Līdz ar ko ziņas, kas tiek iegūtas ar šādi prettiesiski vai likumam neatbilstoši uzstādītu tehnisko līdzekli, administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanai izmantot nevar.

Ņem vērā minēto iesniedzēja lūdz tiesu atcelt iestādes 2019.gada 11.novembra lēmumu Nr.20/3/3-2656 ar kuru atstāts negrozīts protokola-lēmums Nr.CN00010692 un izbeigt lietvedību.

Motīvu daļa

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} pantā noteikto, tiesa iesniedzēja sūdzību izskata rakstveida procesā un ievērojot šā kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību.

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi sūdzības pamatojumu, pārsūdzētā iestādes lēmuma motivāciju, atzīst, ka Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2019.gada 11.novembra lēmums Nr.20/3/3-2656 ir atstājams negrozīts, bet sūdzība ir noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;

2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;

3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;

4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;

5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;

6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;

7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Atbilstoši Latvijas APK 289.^{12} panta otro daļu, rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Latvijas APK 272.pants noteic, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Savukārt Latvijas APK 289.^{13} panta trešā daļa nosaka, ka, ja tiesnesis izskatot sūdzību atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Lai iestātos Latvijas APK 149.[40] panta 2.daļā paredzētā atbildība nepieciešams konstatēt, ka SIA "AUTORIX" pārkāpis Autoceļu lietošanas nodevas likuma 2.panta noteikto.

Saskaņā ar Autoceļu lietošanas nodevas likuma 2.panta pirmo daļu nodevu maksā par šā likuma 1. pielikumā noteikto valsts galveno un reģionālo autoceļu posmu lietošanu (izņemot to šķērsošanu krustojumos un lietošanu apdzīvotās vietās, kuru robežas apzīmētas ar šā likuma 1.1 pielikumā noteiktajām ceļa zīmēm) ar šādiem kravas transportlīdzekļiem vai to sastāviem (turpmāk arī — transportlīdzeklis):

1. ar kravas transportlīdzekļiem, kuru pilna masa ir lielāka par 3000 kilogramiem;
2. ar kravas transportlīdzekļu sastāviem, kuru pilna masa ir lielāka par 3500 kilogramiem.

Autoceļu lietošanas nodevas likuma 1.pielikumā noteikts - par valsts galvenā autoceļa (A6) Rīga - Daugavpils - Krāslava - Baltkrievijas robeža (Patarnieki) lietošanu no 0,0.kilometra līdz 306,5.kilometram maksājama nodeva.

Saskaņā ar Latvijas APK 149.[40]panta otro daļu par likumā noteiktā valsts autoceļa posma lietošanu, ja autoceļu lietošanas nodeva nav samaksāta, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt astoņdesmit līdz trīssimt sešdesmit *euro,* bet pārvadātājam no piecsimt līdz tūkstoš *euro*.

Lietā nepastāv strīds par to, ka iesniedzēja transportlīdzeklis protokolā norādītajā laikā un vietā brauca Salaspils novadā, autoceļa Rīga – Daugavpils – Krāslava – Baltkrievijas robežas (Patarnieki) (A6) 23,8.km virzienā uz Ogri, ko neapstrīd arī pats iesniedzējs.

Tiesa noraida iesniedzējas argumentu, ka uz izskatāmo gadījumu būtu attiecināms Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2018.gada 8.jūnija spriedums lietā Nr.104AA-0160-18. Minētajā spriedumā tiesa norādījusi, ka tiesas secinājumi konkrētajā lietā par konkrētiem apstākļiem nav vispārināmi un ir attiecināmi tikai uz izskatāmo lietu.

Tāpat tiesa norāda, ka pretēji iesniedzējas norādītajam, nav izveidojusies tāda tiesu prakse, kas atzītu, ka gadījumā ja tiek konstatēti secīgi izdarīti identiski administratīvie pārkāpumi, administratīvā atbildība piemērotās soda sankcijas apmērā tiek saglabāta par pirmo no izdarītajiem pārkāpumiem, savukārt attiecībā uz pārējiem administratīvajiem pārkāpumiem tiek piemērots Latvijas APK 21.pants.

Tiesa uzsver, ka konkrētajā gadījumā, neskatoties uz administratīvo pārkāpumu līdzīgo raksturu, iesniedzēja tiek saukta pie administratīvās atbildības par vairākiem administratīvajiem pārkāpumiem, kas izdarīti dažādos laikos un nav uzskatāmi par vienu pārkāpumu, kā arī nerada pamatu iesniedzējas atbrīvošanai no administratīvās atbildības par kādu no izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem.

Papildus tiesa norāda, ka iesniedzējai kā juridiskai personai nevar piemist sūdzībā norādītā administratīvā pārkāpuma subjektīvā puse - attieksme pret izdarīto pārkāpumu. Kā arī iesniedzējai kā transportlīdzekļa īpašniecei un rūpīgam saimniekam ir pienākums sekot līdzi un savlaicīgi izpildīt normatīvo aktu prasības. Valsts policijas pienākumos neietilpst atgādināt pārvadātajam par nepieciešamo nodevu samaksas veikšanu.

Izvērtējot iesniedzējas norādi, ka pirms autoceļu lietošanas nodevas samaksas kontroles sistēmas nebija uzstādīta atbilstoša ceļa zīme, tiesa norāda, ka Ceļu satiksmes noteikumi neparedz ceļa zīmi, kas būtu uzstādāma pirms autoceļu lietošanas nodevas samaksas kontroles sistēmas. Kā arī uzsver, ka autoceļu lietošanas nodevas samaksa ir veicama pirms uzbraukšanas uz ceļa, neatkarīgi no tā, kurā vietā būtu uzstādīta kontroles sistēma.

Tādejādi tiesa pilnībā noraida iesniedzējas argumentu, ka autoceļu lietošanas nodevas samaksas kontroles sistēma ir uzstādīta neatbilstoši normatīvo aktu prasībām un to nevar izmantot administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanai.

Tiesa iestādes pamatojumu atzīst par pareizu un pietiekamu, tāpēc saskaņā ar Latvijas APK 274. panta un 275.panta pirmās daļas noteikumiem pievienojas iestādes motivācijai un to neatkārto. Tāpat tiesa, iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē, ka iestāde administratīvās lietas izskatīšanas procesā iestādē būtu izdarījusi kādus būtiskus procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu minētā lēmuma atcelšanai.

Tiesa atzīst, ka iestādes lēmumā izdarītie secinājumi balstīti uz noskaidrotiem lietas faktiskajiem apstākļiem, pareizi un pietiekamā apjomā novērtējot normatīvos aktus, kas attiecas uz konkrētās situācijas tiesisko regulējumu. Lēmumā analizēti pierādījumi, kurā fiksēti pārkāpuma faktiskie apstākļi.

Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzēja izvirzītos argumentus iestāde savā lēmumā ir izvērtējusi un atspēkojusi ar lietā konstatētām objektīvām ziņām par faktiem. Sūdzībā nav norādīti jauni fakti un apstākļi, kas šajā lietā nebūtu jau izvērtēti un kam būtu nozīme lietas pareizā izlemšanā, kas radītu šaubas par pierādījumu ticamību, pierādījumu izmantošanas nepieļaujamību, pierādītu administratīvā pārkāpuma neesamību un attiecīgi būtu par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai.

Kā redzams no iestādes lēmuma, nosakot sodu, ievēroti Latvijas APK 32. pantā paredzētie principi soda uzlikšanai, proti, iestāde vērtējusi izdarītā pārkāpuma raksturu, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Kā redzams no lietas materiāliem iesniedzējai par minēto pārkāpumu piemērots naudas sods 500,00 EUR apmērā, kas atbilst soda sankcijā noteiktajai minimālajai robežai par pārkāpumu.

Novērtējot lietā iegūtos pierādījumus tiesa tāpat kā iestāde atzīst, ka transportlīdzeklis SCANIA R420, valsts reģistrācijas numurs MB-8956 Salaspils novadā, autoceļa Rīga - Daugavpils - Krāslava - Baltkrievijas robeža (Patarnieki) (A6) 23,8.km (virzienā uz Ogri) pārkāpa Autoceļu lietošanas nodevas likuma 2.pantu, par ko paredzēta atbildība Latvijas APK 149.[40]panta otrajā daļā.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka SIA "AUTORIX" pamatoti saukta pie administratīvās atbildības un sodīta pēc Latvijas APK 149.[40] panta 2.daļas un ka viņai uzlikts atbilstošs sods.

Vienlaicīgi tiesa iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē, ka iestāde administratīvās lietas izskatīšanas procesā augstākā iestādē būtu izdarījusi procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu 2019.gada 11.novembra lēmuma Nr.20/3/3-2656 atcelšanai.

Latvijas APK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Vienīgi tiesa var noteikt, kuri pierādījumi ir nozīmīgi lietā būtisku faktu vai apstākļu noskaidrošanai. Tiesa var ņemt vērā arī, vai pierādījumi lietā ir pietiekami, kā arī vai citi pierādījumi nav lieki un nevajadzīgi apgrūtinoši lietas izskatīšanai. Tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus (*augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 24.maija spriedums lietā Nr. SKA-219/2007 11.apakšpunkts*).

Vadoties no procesuālās ekonomijas, kā arī no Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 2.oktobra sprieduma lietā Nr. SKA-378/2008 (sk. 22.punktu) norādījumiem, kur Senāts, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos ir norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet, ka tiesas pienākums ir argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkuras iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa. Šāds viedoklis ir izteikts Senāta 2004.gada 23.novembra spriedumā lietā Nr.

SKA-216/2004 8.punktā un 2005.gada 22.novembra spriedumā lietā Nr. SKA-378/2005 12.punktā.

Pieņemot iesniedzējas sūdzību, ierosinot lietu un izskatot lietu pēc būtības, ir ievērotas iesniedzējas Satversmes 92. pantā garantētās tiesības uz savu tiesību un likumisko interešu aizstāvību taisnīgā tiesā. Netiek pārkāpta arī iesniedzējas nevainības prezumpcija, jo, tiesas ieskatā, sūdzības iesniedzējas administratīvais pārkāpums ir pierādīts, viņai piemērotais sods ir soda sankcijas ietvaros likuma redakcijā, kas bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā, bet sūdzība un tajā minētie apgalvojumi nav pamatoti.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka N.Krapša 2019.gada 11.novembra lēmums Nr.20/3/3-2656 par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. CN00010692 ir sastādīts likumīgi un pamatoti, savukārt SIA "AUTORIX" pilnvarotā pārstāvja /pers. A/ sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 149.^{33} panta 10.daļu, 243.pantu, 244.pantu, 289.^{6}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}pantu, 289.^{17}pantu, 289.^{18}pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka N.Krapša 2019.gada 11.novembra lēmumu Nr.20/3/3-2656, ar kuru atstāts negrozīts 2019.gada 7.oktobra Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Fotoradaru nodaļas protokola- lēmums Nr. CN00010692 par SIA "AUTORIX", reģistrācijas numurs 40003839431, sodīšanu pēc Latvijas 149.^{40} panta 2.daļas, savukārt SIA "AUTORIX", reģistrācijas numurs 40003839431, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no tā pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedums pieejams tiesas kancelejā no 2020.gada 24.marta.

Tiesnese: . D.Bērziņa